

og da skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den høitærede Finantsminister kun kunde faae en Ubillighed frem i det nuværende System derved, at han tog, saa at sige, Oberpunkterne paa hver Side, og navnlig naar han for Aagebladenes Vedkommende kun dvælede ved den specielle Art af Aageblade, der efter deres Udstyr og hele Indretning ere et særdeles kostbart Product. Han har derved aabenbart særlig tænkt paa saadanne Blade som f. Ex. „Illustreret Tidende“, der tilveiebringes med meget betydelig Udgifter, baade hvad Udstyr, Papir og Tryk, og fremfor Alt hvad Billeder angaaer, og som altsaa maa koste en temmelig høj Pris, hvor det saa vil være ganske ubilligt at opkræve som Postafgift den samme $\frac{1}{5}$, som gjælder for Blade, der udkomme indtil 14 Gange om Ugen, eftersom hiint Blad jo kun een Gang om Ugen gjør Postvæsenet Uleilighed. Naar man saaledes holder sig til Oversiderne paa hvert Fløi, bliver Afstanden selvfølgelig meget stor, og det er meget let at faae en tilspyneladende Ubillighed frem; men holder man sig til det, som er den almindelige Regel, da bliver Ubilligheden praktisk langt mindre. Et saadant Blad som det, hvortil den høitærede Minister aabenbart fortrinnsviis har sigtet, trænger ikke saameget til Postvæsenets Assistance; thi Hurtigheden i Besørgelsen er her underordnet, medens andre Hensyn og navnlig Hensyn til omhyggelig Besørgelse er det overveiende. Et saadant Blad som det, den høitærede Minister talte om, kan ikke taale at pakkes sammen og behandles paa en saadan Maade som en almindelig Avis; thi derved lider det hele Udseende væsenligt, saa at en Opvættelse af en Dag eller to er langt at foretrække, naar man derved kunde opnaae igjennem en Bogslude at faae Bladet heelt og ubeffadiget. Naar vi holde os til, hvad der virkelig er Regel, saa ligger det allerede i Sagens Natur, at Billigheden staaer i directe Forhold til Hyppigheden af Bladenes Udgivelse. Det er et simpelt Regnestykke at gjøre, at en Avis, der udkommer 6 Gange om Ugen, maa læses mere end en, der udkommer 3 Gange om Ugen, og denne atter mere end den, der kun udkommer een Gang om Ugen, og den Uleilighed, som Post-

væsenet har, slutter sig altsaa paa en ganske naturlig Maade til den Prisforskjel, der er en naturlig Følge netop af Udgivelsens Hyppighed. Jeg maa maaffee, inden jeg forlader dette lille Punkt om Bladene, endnu kun henstille til den høitærede Finantsminister, om han ikke vilde anvende sin Indflydelse for at fritage Bladudgiverne og det store læsende Publicum her i Landet for den bureaukratistiske Bidtløstighed, som i Løbet af de sidste Aar til stor Plage for alle Parter og ikke til nogen virkelig Lettelse for Postvæsenet har været gjort gjældende, nemlig den, at der i visse Dage i Slutningen af hvert Kvartal indtræder en fuldstændig Standsning med Avisernes Bestilling. Det er, — hvis jeg ikke hukker feil — Dagene mellem den 27de i Kvartalets sidste Maaned og den 2den i det paa følgende Kvartals første Maaned, hvor Postvæsenet af et eller andet administrativt Hensyn har standsset enhver Avisbestilling. Følgen deraf er, at Folk rundt omkring paa Landet mange Gange blive generede og standsede i Modtagelsen af deres Blade, og at omvendt her endeel Requisitioner komme bagefter. Denne Indskrænkning forekommer mig dobbelt ubillig, da Postvæsenet er meget strengt i sine Fordringer til Alle, som udenfor Udgivelsesstedet holde Aviser, idet det forlanger ikke alene skriftlig Bestilling, men endog Forudbetaling for hver Avis, imedens Postvæsenet paa sin Side kun efterbetaler Mellemværendet til Bladudgiverne, ved hvilken Foranstaltning Postvæsenet kommer til at sidde inde med et ikke ringe contant Kassebeløb, som jeg ikke tvivler om, at en dygtig Finantsbestyrelse som den nærværende anvender saaledes, at den skaffer Staten et stort Udbytte deraf. Den ærede Finantsminister vilde heller ikke gaae ind paa en Genstilling, som jeg gjorde til ham om at udelade Reglen om, at det skal være forbudt, som det hidtil har været en staaende og fast Praxis at tillade, nemlig at sende Følgeblade med Aviser; den ærede Minister meente, at Bladene ved at modtage den Art Sager „gik udenfor deres Opgave“ og indløde sig paa Noget, som ikke vedkom dem. Dette er ikke nogen liberal Opfattelse af den hele Stilling, som Bladene